

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Titillatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Habet & illud incommodi, quod linguam vinum præpedire solet, eaq; de causa Mercurio, non vino, sed lacte supplicabatur, ad ipsam etiam eloquentiæ dulcedinem indicandam, idq; Romæ vicetiam Sobrio nuncupato fieri solitum.

TITILLATIO. CAP. XXXIV.

Totent in Eunucho. Noces a Phoenice de mortuus & dicitur di- ja.

Mortuus Venus sine Baccho & Cerere. In Græcorum collationis Noces & amor vinum que nihil moderabile fundent.

illa pudore vacat. Liber amoris metu. Ovidius. Hæc lib. 4

ET quod ajunt sine Cerere & Baccho Venerem frigere, adducit in memoriam, Lampſacum eadē causa falaci Deo sacram olim dicitur atam, quod optima generoſiſſimaque vina proferebat, ubi enim illud Veneris & Bacchi filium fuiſſe antiquitas fabulatur. Citat Stephanus Demosthenis, qui rei iſtiusmodi causam memoriæ prodiderit. Cum itaq; vinum præcipuum sit nequitia fomentum, merito signum Virginis vitem averſatur, cavendum enim, ut Orpheus monet, ne Luna signum Virginis præcurrente vitem seramus; eam enim virgo odio proſequitur. Atq; ne ullus unquam sit fabulæ modus, alii dicunt, propter Icarium patrem, qui ab ebriis colonis fuerit interfectus.

SANGUIS. CAP. XXV.

FUIT & sanguinis signum oblatum in facris vinum, atq; eo nonnumquam cognomento nuncupatum: quare quod apud Maronem,

Vidit Thuricremis cum dona imponev aris, Horrendum dictu, latices nigrescere sacros, Fusaque in obsecannum se vertere vina cruorem.

non tantum ostenti loco positum, sed antiquum videtur significatum attigisse, quod & pro vino sanguis, & pro sanguine vinum acciperetur. Nam à Mose secundo Deuteronomio cantico: & sanguis eorum biberet meratissimum: & à Psalmographo dictum, Sanguinem uva biberunt. Sane quidem Egyptii sacerdotes vino pertinacissime abstinebant, & antiquissimi eorum reges: nam & illi tunc non nisi sacerdotes erant, ut tradit Hecæatus. In Deorum tamen ceremoniis vino utebantur, eoq; libabant, utidem author scribit, non gratam siquidem cœlestibus oblaturi, sed eorum sanguinem, qui contra Deos pugnaſſent propinaturi, indeq; sibi nomina conciliari arbitrabantur: per suam enim habebant Egyptii, vitem ex fuso in terram Gigantum sanguine pullulaſſe, unde & memoria, & furor inſeſet vino. Quamquam posteriores Reges, Plammeticho in primis authore, vinum sed certa mensura, mensis adhibere. Poniť vero & Hesiodus mensuram, qua sit ad salubritatem bibendum;

Tal. a. dicitur. Tres miscetis aqua partes sic quarta Lyas.

Arifloph. in Equitibus Tres partes aqua duas vini. Pollux lib. 10. r. 11.

quatuor aqua, duas vint partes adhibet. Pſal 7. 3. Vindemia hieroglyphica.

Et venustum admodum est Epigramma Meleagri, quo à Meraco salubriter exterrere tur. *Ardentem ex utero Semelæ lavere Lyas. Najades, extincto fulminis igne sacra. Cum Nymphis itaq; est tractabilis, at sine Nymphis Caudenti rursus fulmine corripitur.*

Hæc autem miscendi meri admonitio, adducit in memoriam mihi locum in Divinis literis quem nefas est præterire: Calix in manu Domini vini meri, plenus mixto. Calix Domini mixto plenus, idem est, ut sentit Eucherius, ac si diceretur misericordia & iudicium. Inclinator vero ex hoc in hoc, cum de misericordia in iudicium divina severitate tranſitur. Pax autem non exinanitur, quia adhuc ultimum iudicii reservatur: ea siquidem erit vindemia, quæ ipsis in divinis literis hieroglyphice ponitur, significatq; rerum finem, quam Theologi seculi consummationem vocant, aliquando depopulationem aut Plalmo: *Vindemiant eam omnes qui transgrediuntur viam.* Pro fine vero rerum Joel. *Mitte falces, & vindemiate vineam terra, quia mature sunt uvæ ejus.* Et ne hoc imprudentibus excidat, vindemiæ ipsius instrumentum torcular, nomen in facris literis hieroglyphicum, per quod felicitatem alia quædam, tum præcipue tempora arumosa, pressuræ, vexationesq; significatur: quam in sententiam totus fere Plalmus evagatur, cuius inscriptio est, *In finem pro torcularibus.*

FERACITAS. CAP. XXVI.

Non inepte vero quispiam feracitatem hieroglyphice significaturus, vitem cum racemis pinxit. Inter enim fecundiores plantas principatum obtinere vitem nemini dubium, si arborum cul-

